

Poniedziałek 27.04.2020

Gramy w zielone.

- Zabawa na powitanie.

N. proponuje dzieciom zabawę w zielone. Pyta: Grasz w zielone? Dzieci odpowiadają: Gram. N. pyta: Masz zielone? Dzieci odpowiadają: Mam, po czym pokazują na swoim ubraniu kolor zielony. (Jeśli ktoś nie ma na ubraniu koloru zielonego, wskazuje go na ubraniu innego dziecka). W następnej kolejności dzieci poszukują koloru zielonego w sali przedszkolnej, np. wśród zabawek.

- Wskazywanie w otoczeniu przyrodniczym wszystkiego, co ma kolor zielony. N. prosi, aby dzieci zamknęły oczy i przypomniały sobie rzeczy, rośliny, zwierzęta, które są całe zielone. Po wysłuchaniu wszystkich przykładów pyta: W jakiej porze roku jest najwięcej koloru zielonego? Prosi o uzasadnienie odpowiedzi. W jakim miejscu wiosną możemy najczęściej zobaczyć kolor zielony? Umieszcza na tablicy zdjęcia lasu i łąki w porze wiosennej. Dzieci wypowiadają się na temat zdjęć.

- Karta pracy(6-latki)(pierwszy link), cz. 4, nr 72 Dzieci:- opowiadają, co dzieje się na obrazku,-wskazują na obrazku wszystko w kolorze zielonym, -zastanawiają się, dlaczego Ada boi się żaby,- opisują za pomocą określeń przymiotnikowych wygląd żaby, słuchają tekstu czytanego przez 5-latki, -czytają tekst umieszczony pod obrazkiem.

- Karta pracy(5-latki)(drugi link), cz. 4, nr 60 Dzieci: -opowiadają, co dzieje się na obrazku,- wskazują na obrazku wszystko w kolorze zielonym,- zastanawiają się, dlaczego Ada boi się żaby,- opisują za pomocą określeń przymiotnikowych wygląd żaby,- czytają z N. tekst pod obrazkiem, a dzieci uzupełniają go nazwami obrazków,- słuchają tekstu czytanego przez 6-latki.

Odkrywanie litery ż : malej, wielkiej, drukowanej i pisanej.

- Wyodrębnienie wyrazu podstawowego – żaba.

N. pyta: Jakie zwierzę Olek pokazywał Adzie na łące? Dzieci odpowiadają: Żabę.

- Analiza i synteza słuchowa słowa żaba.

Dzieci dzielą słowo żaba na głoski. Liczą, ile jest w słowie żaba sylab, a ile głosek. Wymieniają kolejno wszystkie głoski. Następnie wymieniają inne słowa, w których głoskę ż słychać na początku, na końcu oraz w środku słowa. N. zwraca uwagę, że głoska ż na końcu wyrazu często jest słyszana jak głoska sz, np. w słowie garaż. Aby się przekonać, czy wybraliśmy dobre słowo, warto powiedzieć: jeden garaż, dwa garaże.

- Budowanie schematu słowa żaba. Dzieci układają tyle białych kartoników, ile sylab słyszą w słowie żaba. Rozsuwają kartoniki i wymawiają głośno sylaby. Następnie układają tyle kartoników, ile głosek słychać w słowie żaba; wymawiają głoski głośno, dotykając kolejno kartoników.

- Budowanie schematu słowa Żaneta. N. zapoznaje dzieci z dziewczynką o imieniu Żaneta, która mieszka w pobliżu domu dziadków. Wymawia, głoskując, imię dziewczynki Ż-a-n-e-t-a. Dzieci dokonują syntezy i wymawiają słowo głośno. Następnie samodzielnie dzielą słowo Żaneta na sylaby oraz na głoski. Układają z białych kartoników schemat imienia.

- Budowanie modeli słów żaba, Żaneta. Dzieci głośno wymieniają kolejne głoski w słowach żaba, Żaneta. Określają, czy głoska ż jest spółgłoską czy samogłoską. Porównują liczbę samogłosek i spółgłosek w słowach.

- Karta pracy(6-latki)(pierwszy link), cz. 4, nr 72 (kontynuacja) Dzieci:- zwracają uwagę na podział słowa żaba na sylaby, na głoski oraz na samogłoski i spółgłoski.

- Karta pracy(6-latki)(pierwszy link), cz. 4, nr 73 Dzieci : -dzielą na głoski nazwy zdjęć, rysują pod nimi odpowiednią liczbę okienek, - czytają sylaby i wyrazy, -rozwiązują rebusy, - czytają wyrazy, zaznaczają w nich kolorem niebieskim litery ż, Ż.

Nauka piosenki o żabie (piąty link)

karty pracy dla 6- latków

<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/druk/oia-bplus-kp-4.pdf>

karty pracy dla 5- latków

<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/druk/oia-b-kp-cz4.pdf>

film- las wiosną

<https://www.youtube.com/watch?v=CPPf8gVLxDM>

film- łąka wiosną

https://www.youtube.com/watch?v=jNN_5qJZtJw

piosenka o żabie

<https://www.youtube.com/watch?v=DwwpCoM0sHg>

Wtorek 28.04.2020

Mieszkańcy wiejskiego podwórka.

Czytanie wiersza A. Widzowskiej Kogutek.

Obudziło się słoneczko,

zaświeciło tuż nad rzeczką

i promyczkiem pac! kogutka.

– Wstawaj, śpiochu! Piej! Pobudka!

Dzieci wołają: – Wstawaj!

Lecz kogucik oczy mruży,

chciałby pospać trochę dłużej...

– Niech zwierzęta zbudzi kotek,

który słodko śpi za płotem.

Kot przeciąga się na ganku.

– Lubię miauczeć o poranku...

Jak nie piśnie: – Miauuu! Pobudka!

Na to przybiegł pies z ogródka.

Warknął: – Słyszę kocie piski!

Aż mi kość uciekła z miski!

Hau! Hau! To najlepszy budzik,

nawet świnki śpiochy zbudzi!

Świnki wyszły na podwórze.

– My też chcemy śpiewać w chórze!

Miauczki, szczeki, kukuryki

zamieniamy w śliczne kwiki!

Wtem pojawił się kogucik.

– Proszę więcej się nie kłócić!

Kto jest mistrzem przebudzanek?

Niech rozstrzygnie pan baranek!

Baran rzekł:

– Przestańcie skrzeczeć!

Budzik może tylko beczeć!

Beeee! I beeee! Każdego ranka,

więc głosujcie na baranka!

Przydreptała krówka w łąty.

– Ja zamuczę!

Kto jest za tym?

Muuuuu tak miłe jest dla uszka,

że obudzi w mig leniuszka!

Przyczłapały żółte kaczki,
białe gąski i kurczaczki.
Wszyscy chcą od rana gdakać,
piszczeć, gęgać albo kwakać!
Dość miał kogut tego krzyku.
Zapiał głośno: – Kukuryyykuuu!
Wiecie, kto nas będzie budzić?
Zwykły elektryczny budzik.

- Rozmowa na temat wiersza. Nazywanie domów poszczególnych zwierząt. N. pyta: Jakie zwierzęta występowały w przedstawieniu? Jaki problem miały zwierzęta? Jakie zdanie miały zwierzęta na temat porannej pobudki? Jak zakończyła się ta historia? Następnie N. pyta np. Gdzie mieszka krowa? Dzieci odpowiadają. W ten sposób nazywają domy wszystkich zwierząt występujących w przedstawieniu.

- Łączenie sylwet zwierząt ze zdjęciami ich domów. (plik pdf) oraz nauka zwierząt gospodarstwa, nazwy ich domów, odgłosy- nauka przez zabawę (trzeci link)
N. układa na dywanie zdjęcia: krowy, kury, konia, psa, oraz zdjęcia : obory, kurnika, stajni, budy. Dzieci układają sylwety zwierząt jedną pod drugą i dopasowują rodzaj domu w którym zamieszkuje zwierzę.

- Zabawa ruchowa Odgłosy z wiejskiego podwórza.

N. podaje nazwę zwierzęcia wybranemu dziecku szepcząc do ucha, wybrane dziecko wychodzi na środek sali i porusza się w charakterystyczny dla tego zwierzęcia sposób oraz wydaje odpowiednie odgłosy. Pozostałe dzieci odgadują co to za zwierzę.

- Karta pracy(6-latki)(pierwszy link), cz. 4, nr 76,77 Dzieci:- odszukują wśród naklejek nazwy: owce, krowy, konie, kury, indyk, kogut; -nakleją je przy odpowiednich obrazkach zwierząt, - nazywają pozostałe zwierzęta, - czytają tekst,- opowiadają, co dzieje się na obrazku,

- Karta pracy(5-latki)(drugi link), cz. 4, nr 62,63 Dzieci: - oglądają obrazek, odszukują i nazywają przedstawione na nim zwierzęta, - opowiadają, co dzieje się na obrazku, - słuchają tekstu czytanego przez N. -naśladują głosy zwierząt z wiejskiego podwórka,

karty pracy dla 6- latków

<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/druk/oia-bplus-kp-4.pdf>

karty pracy dla 5- latków

<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/druk/oia-b-kp-cz4.pdf>

Nauka zwierząt gospodarstwa, nazwy ich domów, odgłosy – nauka przez zabawę

<https://www.youtube.com/watch?v=1PD3jNhefUA>

Zwierzęta i ich domy – plik pdf

Środa 29.04.2020

Zwierzęta z wiejskiego podwórka i ich dzieci.

Słuchanie opowiadania M. Strękowskiej-Zaremby Kaczęta, prosięta... konięta?

Książka (s. 62–65) dla każdego dziecka.

Dzieci przyglądają się ilustracjom w książce i słuchają opowiadania czytanego przez N.

Olek, Ada i dziadkowie odwiedzili ciocię Aniełę. Ciocia mieszka na wsi, daleko od miasta.

Ma tam własne gospodarstwo. Olek był kiedyś u cioci i zaprzyjaźnił się ze żrebakiem. Nie mógł się doczekać, kiedy zobaczy go ponownie. Ada jechała tam po raz pierwszy. Cieszyła się, że będzie mogła głaskać i karmić zwierzęta, które hoduje ciocia. Kiedy tylko stanęła na podwórku, wykrzyknęła:

– Mogę pogłaskać owieczkę?

Ciocia zatrzymała ją w ostatniej chwili. – Lepiej nie, to baran z twardymi rogami, nie lubi głaskania.

Ada zrobiła krok w tył, ale już po chwili biegła przez podwórko.

– Olek! Ciocia ma łabędzie! – piszczała zachwycona.

– Oj, Ado, Ado, to nie łabędzie! To gęsi!

Olek aż za brzuch się złapał. Gęsi rozbiegły się w cztery strony świata, za to gąsior wyciągnął długą szyję, zasyczał groźnie i złapał dziobem za sznurowadło u buta Ady.

– Ty łobuzie, nie strasz mi gości – skarciła go ciocia. Wzięła Adę za rękę. – Chodźmy do kurnika. Zobaczysz kury i malutkie kurczęta. Jest też gęś z gąsiętami i kaczka z kaczątkami. Będiesz mogła je głaskać bez problemów.

Olek skrzywił się. Wolałby od razu pobiec do żrebaka. Dziadek musiał się tego domyślić, bo powiedział:

– Ada pójdzie z ciocią, babcia odpocznie w domu po podróży, a my zajrzemy do stajni. Do koni i żrebaków.

Kiedy po godzinie wszyscy wrócili do domu, dzieci zasypały babcię opowieściami o swoich przygodach.

– Żrebak się do mnie uśmiechnął! Poznał mnie! Pokazał wszystkie zęby w uśmiechu i zawołał „I-haa!”. To na pewno znaczyło „dzień dobry”! – mówił uradowany Olek.

– A mnie pocałowało prosię – chwaliła się Ada.

Ciocia potwierdziła. Gdy Ada pogłaskała wszystkie dwadzieścia kurcząt, dziesięć gąsiąt i pięć kacząt, poszły do chlewni. „Tutaj są świny z prosiętami”, uprzedziła ją ciocia. Wzięła jedno różowe prosię na rękę i podsunęła Adzie do pogłaskania. Prosię, niewiele myśląc, trąciło Adę noskiem w policzek i chrząknęło. Ada była zachwycona. Potem odwiedziła owce z owieczkami i barankami. Nie odważyła się jednak na ich pogłaskanie, chociaż ciocia zapewniała, że owcze dzieci, nawet te z małymi różkami, nie są groźne. Później, już razem z dziadkiem i Olkiem, poszli do obory, do krów i cieląt. Co się tam wydarzyło, tego dzieci nie opowiedziały. Zdradzę wam w tajemnicy, że jedna z krów pacnęła Adę ogonem w nos.

– Nic nie mówicie o krowach? – zdziwiła się babcia.

– Bo krowie ogony brzydko pachną – wyjaśniła Ada, krzywiąc się przy tym okropnie. – A wiesz, czego się dziś nauczyłam? – pospiesznie zmieniła temat. – Posłuchaj: dziecko kury to kurczątko, gęsi – gąsiątko, kaczki – kaczątko, świnki – prosiątko, konia – koniątko, a krowy – krowiątko – wyliczyła.

Ciekawe, dlaczego ciocia, dziadkowie i Olek śmiali się długo i głośno.

Rozmowa na temat opowiadania. Książka (s. 62–65) dla każdego dziecka. Dzieci przyglądają się obrazkom w książce i opowiadają o wizycie Olka i Ady na wsi. Czytają tekst umieszczony pod obrazkami (6-latki).

•Wymyślanie przez dzieci krótkich rymowanek do podanych zdrobnień nazw młodych zwierząt.

Dzieci wymyślają krótkie rymowanki do podanych przez N. nazw młodych zwierząt, np. Prosiątko bardzo polubiło żółte kurczątko. Cielątko to bardzo miłe zwierzątko. Kaczątko wygląda jak niewiniątko. Cielaczek nosi biało-czarny kubraczek. (Pierwszą, przykładową rymowankę wypowiada N. Zdania nie muszą być poprawne pod względem logicznym, mogą być śmieszne). Jeśli dzieci mają problem z układaniem krótkich rymowanek, układają rymy tylko do zdrobnień, np. jagniątko – słoniątko.

•Opisywanie młodych zwierząt za pomocą określeń przymiotnikowych. Dzieci oglądają zdjęcia młodych zwierząt. Opisują je, używając określeń przymiotnikowych, np. prosię jest różowe, gładkie, niewinne, śmieszne.

• Karta pracy(6-latki)(pierwszy link), cz. 4, nr 78 Dzieci:- łączą zdjęcia mam ptaków hodowanych na wsi z obrazkami ich dzieci,- czytają zdania,- piszą x pod wyrazem tak, jeśli

zdanie jest prawdziwe, - pisze x pod wyrazem nie, jeśli zdanie jest fałszywe.

- Karta pracy(6-latki)(pierwszy link), cz. 4, nr 79 Dzieci:- łączą zdjęcia dorosłych zwierząt z wiejskiego podwórka ze zdjęciami ich dzieci, - przypominają sobie, że te zwierzęta to ssaki, - nazywają mamy i ich dzieci, - kończą rysować koguciki według wzoru, a potem je kolorują.

- Karta pracy(5-latki)(drugi link), cz. 4, nr 64 Dzieci: -łączą zdjęcia mam ptaków hodowanych na wsi z obrazkami ich dzieci, - słuchają zdań czytanych przez 6-latki, -czytają z N. wyrazy tak, nie, - piszą x pod wyrazem tak, jeśli zdanie jest prawdziwe, - pisze x pod wyrazem nie, jeśli zdanie jest fałszywe.

- Karta pracy(5-latki)(drugi link), cz. 4, nr 65 Dzieci:- łączą zdjęcia dorosłych zwierząt z wiejskiego podwórka ze zdjęciami ich dzieci, - przypominają sobie, że te zwierzęta to ssaki, - nazywają mamy i ich dzieci, - kończą rysować kurki według wzoru, a potem je kolorują.

Zwierzęta w gospodarstwie rolnym na wsi – film edukacyjny dla dzieci (trzeci link)

Zabawa ruchowa - naśladowanie zwierząt (czwarty link)

karty pracy dla 6- latków

<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/druk/oia-bplus-kp-4.pdf>

karty pracy dla 5- latków

<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/druk/oia-b-kp-cz4.pdf>

Zwierzęta w gospodarstwie rolnym na wsi – film edukacyjny dla dzieci

<https://www.youtube.com/watch?v=xrgowwp1V-U>

Zabawa ruchowa - naśladowanie zwierząt

<https://www.youtube.com/watch?v=QxpL6PlzeVU>

Czwartek 30.04.2020

Człowiek i zwierzęta.

- Wprowadzenie. Rozpoznawanie głosów zwierząt z wiejskiego podwórka. (trzeci link)

N. włącza nagrania głosów zwierząt z wiejskiego podwórka. Dzieci nazywają rozpoznane zwierzęta.

- Słuchanie wiersza E. Stadtmüller Śniadanie.

Jedźmy na wieś – daję słowo,
że tam można podjeść zdrowo.

Już od rana białą rzeką
wyśmienite płynie mleko.

Płynie do nas wprost od krowy,
serek z niego będzie zdrowy.

Kura chwali się od rana:

– Zniosłam jajko, proszę pana!

Proszę spojrzeć – to nie bajka.

Wprost od kury są te jajka!

Jeszcze tylko kromka chleba

i do szczęścia nic nie trzeba.

- Rozmowa na temat wiersza. N. pyta: Dlaczego autor wiersza zachęca do wyjazdu na wieś? Czym chwaliła się kura? Jakie jeszcze inne zwierzęta można spotkać na wiejskim podwórku?

- Określanie znaczenia zwierząt dla człowieka.

N. pyta: Jak myślicie, po co ludzie hodują zwierzęta (np.: kury, gęsi, kaczki, konie)? N. uzupełnia wypowiedzi dzieci. Zwraca uwagę na konieczność opiekowania się zwierzętami.

- Rozpoznawanie pochodzenia wybranych produktów i sposobów ich wykorzystania.

N. pyta: Co możemy zrobić z mleka? Co możemy zrobić z piór? itd. N. omawia z dziećmi wykorzystanie wełny, włosia końskiego, jaj, gęsich piór. Następnie N. zaprasza dzieci do

obejrzenia i wysłuchania prezentacji, pt.: Co nam dają zwierzęta?-nauka przez zabawę (czwarty link)

- Karta pracy(6-latki)(pierwszy link), cz. 4, nr 80 Dzieci: - rysują po śladach od zwierząt do produktów, które dzięki nim otrzymujemy,- nazywają zwierzęta i produkty, -kolorują rysunki, - rysują szlaczki po śladach, a potem – samodzielnie.
- Karta pracy(6-latki)(pierwszy link), cz. 4, nr 81 Dzieci: - czytają tekst, -oglądają obrazki, - słuchają wypowiedzi 5-latków na temat obrazków,- rysują szlaczki po śladach, a potem – samodzielnie.
- Karta pracy(5-latki)(drugi link), cz. 4, nr 66 Dzieci: -rysują po śladach od zwierząt do produktów, które dzięki nim otrzymujemy, - nazywają zwierzęta i produkty,- kolorują rysunki, -wyjaśniają, z czego są otrzymywane produkty przedstawione na zdjęciach.
- Karta pracy(5-latki)(drugi link), cz. 4, nr 67 Dzieci: - słuchają tekstu czytanego przez N. – oglądają obrazki,- patrzą kolejno na obrazki i mówią, jakie czynności wykonuje się na wsi, - nazywają narzędzia służące do pracy w ogrodzie.

karty pracy dla 6- latków

<https://flipbook1.mac.pl/przedszkole/druk/oia-bplus-kp-4.pdf>

karty pracy dla 5- latków

<https://flipbook1.mac.pl/przedszkole/druk/oia-b-kp-cz4.pdf>

głosy zwierząt z wiejskiego podwórka

<https://www.youtube.com/watch?v=tj2ccM-9kF0>

Co nam dają zwierzęta?-nauka przez zabawę

<https://www.youtube.com/watch?v=8E5JeRPT4E4>